

1S kapitola 25.

[1] Když Samuel zemřel, všechen Izrael se shromáždil a oplakával ho. Pochovali ho v jeho domě v Rámě. A David nato sestoupil do Páranské stepi. [2] V Maónu byl muž, který měl hospodářství na Karmelu. Byl velmi zámožný. Měl tři tisíce ovcí a tisíc koz. Právě stříhal na Karmelu ovce. [3] Ten muž se jmenoval Nabal a jeho žena se jmenovala Abígajil. Byla to žena bystrého rozumu a krásné postavy, ale muž byl zatvrzelý a v jednání zlý. Byl to Kálebovec. [4] David se v poušti doslechl, že Nabal stříhá své ovce. [5] I poslal David deset mládenců a řekl jim: "Vystupte na Karmel. Půjdete k Nabalovi a popřejete mu mým jménem pokoj. [6] Řeknete toto: Buď zdrav! Pokoj tobě, pokoj tvému domu, pokoj všemu, co máš. [7] Právě jsem slyšel, že slavíš stříž. Nuže, tvoji pastýři bývali s námi. Neubližovali jsme jim. Nepohřešili nic po všechny dny, co byli na Karmelu. [8] Zeptej se svých mládenců, povědí ti o tom. Kéž moji mládenci u tebe najdou vlídné přijetí! Vždyť přicházíme ve šťastný den. Dej prosím svým otrokům a svému synu Davidovi něco z toho, co máš po ruce." [9] Davidovi mládenci přišli, vyřídili to vše Nabalovi Davidovým jménem a vyčkávali. [10] Ale Nabal se na Davidovy služebníky rozkřikl: "Kdo je David? Kdo je to Jišajův syn? Dnes přibývá otroků, kteří se odtrhují od svých pánů. [11] Mám snad vzít svůj chléb, svou vodu a zvířata, která jsem porazil pro své stříhače, a dát je mužům, o nichž ani nevím, odkud jsou?" [12] Davidovi mládenci se vydali na zpáteční cestu. Vrátili se a všechno mu to oznámili. [13] David svým mužům rozkázal: "Opásejte se každý mečem!" Každý se tedy opásal mečem. I David se opásal mečem. Za Davidem vytáhlo na čtyři sta mužů a dvě stě jich zůstalo u výstroje. [14] Jeden z mládenců oznámil Nabalově ženě Abígajile: "Hle, David poslal z pouště posly s požehnáním pro našeho pána, ale on se na ně osopil. [15] Ti muži se k nám chovali velice dobře. Neubližovali nám a nic jsme nepohřešili po všechny dny, co jsme se s nimi stýkali, když jsme byli na poli. [16] Byli nám hradbou ve dne v noci po všechny dny, co jsme byli s nimi, když jsme pásli ovce. [17] Teď uvaž a pohleď, co bys měla udělat. Vždyť se na našeho pána a celý jeho dům valí pohroma! A on je takový ničema, že se s ním nedá mluvit." [18] Abígajil rychle vzala dvě stě chlebů, dva měchy vína, pět připravených ovcí, pět měr praženého zrní, sto sušených hroznů, dvě stě pletenců sušených fíků a naložila to na osly. [19] Svým mládencům řekla: "Jděte napřed, já půjdu za vámi." Svému muži Nabalovi neoznámila nic. [20] Když sjížděla na oslu dolů, kryta horou, tu proti ní sestupoval David se svými muži, takže na ně narazila. [21] David si řekl: "Věřu, nadarmo jsem střežil ve stepi všechno, co mu patřilo. Ze všeho, co má, nic nepohřešil. A přece se mi odplatil za dobro zlem. [22] Ať Bůh udělá s mými nepřáteli, co chce, jestliže mu ve všem, co má, zanechám do rána jediného močícího na stěnu." [23] Jakmile Abígajil uviděla Davida, rychle sesedla s osla, padla před Davidem na tvář a poklonila se k zemi. [24] Padla mu k nohám a zvolala: "Má, má je to vina, můj pane. Necht' smí tvá otrokyně k tobě promluvit, vyslechni slova své otrokyně. [25] Kéž můj pán nebere toho ničemu Nábala vážně. Vždyť je takový jako jeho jméno. Jmenuje se Nabal (to je Bloud) a jen blud je v něm. Já, tvá otrokyně, jsem neviděla mládence svého pána, které poslal. [26] Ale nyní, můj pane, jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, Hospodin ti zabránil dopustit se krveprolití a pomoci si vlastní rukou. Ať jsou nyní jako Nabal tvoji nepřátelé, kteří vyhledávají zkázu mého pána. [27] Toto požehnání zde přinesla svému pánu tvá služka. Ať je rozdáno družině, která chodí v šlépějích mého pána. [28] Promiň své otrokyni přestoupení. Vždyť Hospodin jistě zbuduje mému pánu trvalý dům. Můj pán vede boje Hospodinovy a po všechny tvé dny se na tobě nenašlo nic zlého. [29] Kdyby někdo povstal, aby tě pronásledoval a ukládal ti o život, ať je život mého pána pojat do svazku živých u Hospodina, tvého Boha. Ale život tvých nepřátel ať vloží do praku a odmrští. [30] Až Hospodin učiní mému pánu všechno to dobré, jež ti přislíbil, a pověří tě, abys byl vévodou nad Izraelem, [31] nebudeš mít újmu ani výčitky, můj pane, že jsi zbytečně prolil krev, aby sis pomohl. Až Hospodin prokáže mému pánu dobro, vzpomeň na svou otrokyni." [32] David Abígajile odvětil: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, že mi tě dnes poslal vstříc. [33] A požehnán buď tvůj důvtip a požehnána ty sama, žes mě dnes zadržela, abych se nedopustil krveprolití a nepomohl si vlastní rukou. [34] Ale jakože je živ Hospodin, Bůh Izraele, který mi zabránil způsobit ti něco zlého, kdybys mi nebyla rychle vyšla vstříc, nezůstal by Nabalovi do jitřního úsvitu jediný močící na stěnu." [35] David od ní vzal, co mu přinesla, a řekl jí: "Pokojně vystup do svého domu. Hleď, vyslyšel jsem tě a beru na tebe ohled." [36] Když Abígajil přišla k Nabalovi, měl právě ve svém domě hody jako nějaký král. Byl dobře naladěný, opilý až přespříliš. Proto mu až do jitřního úsvitu neoznámila ani to nejmenší. [37] Ráno, když Nabal vystřízlivěl, oznámila mu jeho žena, co se událo. Tu ho ranila mrtvice a ztuhl jako kámen. [38] Asi po deseti dnech Hospodin Nábala tvrdě zasáhl, takže zemřel. [39] Když David uslyšel, že Nabal zemřel, řekl: "Požehnán buď Hospodin, že rozhodl spor proti Nabalovi, jenž mě pohaněl, a že překazil svému služebníku zlý čin a že zlobu Nabalovu obrátil Hospodin na jeho hlavu." David pak Abígajile poslal vzkaz, že si ji chce vzít za ženu. [40] Davidovi služebníci přišli k Abígajile na Karmel a promluvili k ní: "Posílá nás k tobě David. Chce si tě vzít za ženu." [41] Hned se poklonila tvář až k zemi a řekla: "Hle, tvoje otrokyně bude služkou, která umývá nohy služebníkům svého pána." [42] Abígajil se rychle vypravila; jela na oslu a doprovázelo ji pět jejích dívek. Následovala Davidovy posly a stala se jeho ženou. [43] David pojal také Achínoamu z Jizreelu; tak byly obě jeho ženami. [44] Ale Saul dal svou dceru Míkal, ženu Davidovu, Paltímu, synu Lajišovu, který byl z Galímu.